

VÁMPYR VILMA

ÉS AZ

EMLÉKTOLVAJ

LAURA ELLEN ANDERSON

MÓRA

*Csodálatos, varázslatos,
muzikális testvéremnek, Marie-nek!
A közös emlékeink felejthetetlenek,
és még a frissen sült kekszénél is jobban
szeretlek téged.*

Puszi!

A mű eredeti címe:
Amelia Fang and the Memory Thief
© Laura Ellen Anderson, 2018
First published in Great Britain in 2018 by Farshore
An imprint of HarperCollins Publishers
1 London Bridge Street, London SE1 9GF
www.farshore.co.uk
HarperCollins Publishers
1st Floor, Watermarque Building, Ringsend Road Dublin 4, Ireland

A szerző rajzaival

Fordította: *Kalapos Éva Veronika*

Minden jog fenntartva!

Hungarian translation © Kalapos Éva Veronika, 2021

Hungarian edition © Móra Könyvkiadó, 2021

MÓRA KÖNYVKIADÓ – 1950 óta családtag

Az 1795-ben alapított

Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülésének tagja

Kiadja a Móra Könyvkiadó Zrt.,
Janikovszky János elnök-vezérigazgató
Szerkesztette: Szlukovényi Katalin
Felelős szerkesztő: Bolla Eszter
E-mail: mora@mora.hu • Honlap: www.mora.hu

ISBN 978 963 486 890 3

Alföldi Nyomda Zrt., Debrecen
Felelős vezető: György Géza vezérigazgató

nyomdaipari szövetség
NYOMDA- ÉS PAPIRPARI SZÖVETSÉG

VÁMPYR VILMA és az EMLÉKTOLVAJ

LAURA ELLEN ANDERSON

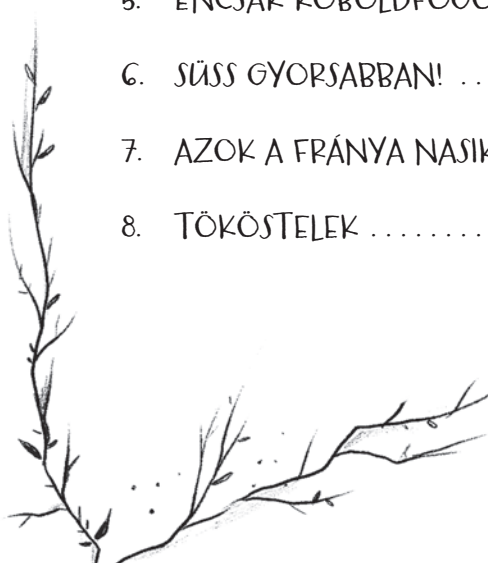

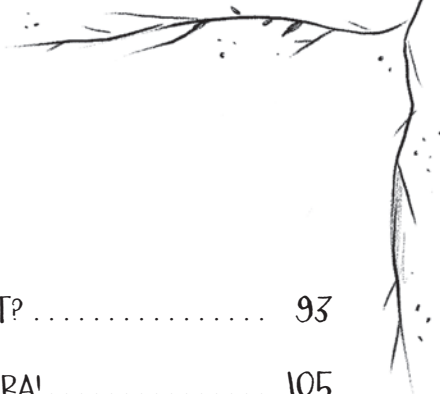
MÓRA KÖNYVKIADÓ

TARTALOM

A NAPVILÁG BIRODALMÁNAK TÉRKÉPE	vi
ISMERD MEG NOKTÜRNIÁ ÉS CSILLÁMLAK NÉPÉT	viii
1. KOBOLDKÖPET-SZUPERRAGASZTÓ	1
2. ÉLETEM... EGY DALBAN	13
3. KÖDÖS ÚR	29
4. TRÉFÁS TÖK VIDÁMPARK	43
5. ÉNCSAK KOBOLDFOGÓZNI AKAROK!	51
6. SÜSS GYORSABBAN!	59
7. AZOK A FRÁNYA NASIK	73
8. TÖKÖSTELEK	85

9. MI A BŐREGÉR MEGY ITT?	93
10. ÜLJ LE A KIRÁLYI POPÓDRA!	105
11. TINGLI-TANGLI TAGKÖNYVTÁR	115
12. UNIKORNIIIIIIIIIIIS! ZSARNOOOK!!!	129
13. A NEFELEDD-RÉT	143
14. BA-BUMM!	155
15. AKÁRCSAK ÉN	165
16. SZERETET	175
17. A TÖKÖK ÉS A TÖKÉLETLENEK	185
18. VIGYÉTEK EL!	199
19. TÖKÉLETES ÁLMOK	205

TÜNDÉR-ERDŐ

VARÁZSHEGY-
LANC

A NAPVILÁG BIRODALMA

SZIVÁRVÁNY-
YASÚT

JÓKIVÁNSÁGOK KUTJA

BOGAR-
BEREK

KIES-TŐ

GYÜMÖLCSŐZŐ
GYÜMÖLCSLIGET

TARKA-RÉT

KÖVÉVÁLT-ERDŐ

MOLYHOSÉK
ODÚJA

MALVINNÉNI
ODÚJA

NEVESINCS KOBOLD-
ODÚJA

ZOMBI-
JÓGA-
KÖZPONT

KÖZPONTI SÍRMEZŐ

NOKTÜRNIA KIRÁLYPALOTJA

NOKTÜRNIA VÁROSA

KÍSERTET HÁZAK

EGYSZÁRVÚFORMA
MEGKÖVÜLTÁ

A POSTA DENEVEK
ÁLLÓMÁSHELYE

NOKTÜRNIA
KÖZPONTI
HOLTSÍR

VARANGY-
HÍD

A SZIVÁRVÁNYYASÚT
MÉSÁLLÓJA

A BUCKAMANOK
LAKHELYE

VÁMPYR-REZIDENCIA

TÖKÖSTELEK

A JETH

VIGALOM FOLYÓ

DÖBRENETES DOKK

TÖRPE-SZOMSZÉDSÁG

KÁPRÁZAT-KIKÖTŐ

SZÍPORKA FÜRDŐ

LEPRIKÓN-LAGÚNA

CSILLAGFALVA

A SZÍVÁRVÁNYVASÚT MEGÁLLÓJA

TELIHOLD-TISZTÁS

A SZÍVÁRVÁNYVASÚT MEGÁLLÓJA

TREFASTÖK VIDÁMPARK

PARA PEREMVÁROS

A SÖTÉTSÉG BIRODALMA

EGYI ODÚK

BÉKALÁB-ZUHATÁS

KOPÁR KULIPINTYÓK

KATAKOMBA ÁLTALÁNOS ISKOLA

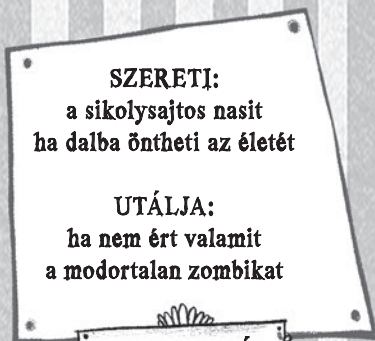
BÜDI-TÓ

Ütődött üdvözet a szereplőktől:

SZERETI:
ha a Tréfás Tök Vidámparkban
szórakozhat a barátaival

UTÁLJA:
a gonosz teremtményeket;
ha ki kell takarítania a szobáját.

MANDARÉ

és TÖKÉLY

SZERETIK:
a koboldfogócskát
ha borsót dobálhatnak

UTÁLJÁK:
a főzésórákat
a túl sok házit

MONA és RÉMEÓ

DRAKU GRÓF és FRIVOLA GRÓFNŐ

SZERETIK:
ha Garázdálkodj okosan-t
játszhatnak a királlyal
és a királynéval
Huhú fanyarú falafeljét

UTÁLJÁK:
a nem elég csillogó
vécéket

SZERETI:
a talicskáját tologatni
ha segíthet másoknak

UTÁLJA:
ha nem tologathat talicskát
ha nem segíthet másoknak

KARCSI

SZERETI:
Van olyan?

UTÁLJA:
a dolgok többségét

HELÉN

NAPSUGÁR KIRÁLYNÉ

és VLADIMÍR KIRÁLY

SZERETIK:
ha Garázdálkodj okosan-t
játszhatnak a Vámpyr-
szülőkkel
ha együtt lehetnek Mandaréval

UTÁLJÁK:
a hatalommániásokat
a koboldköpetet a könyvtárban

TRÉFÁS TÖK
VIDAMPARK

PARATLAN

DOGOS TÖK

© 2005

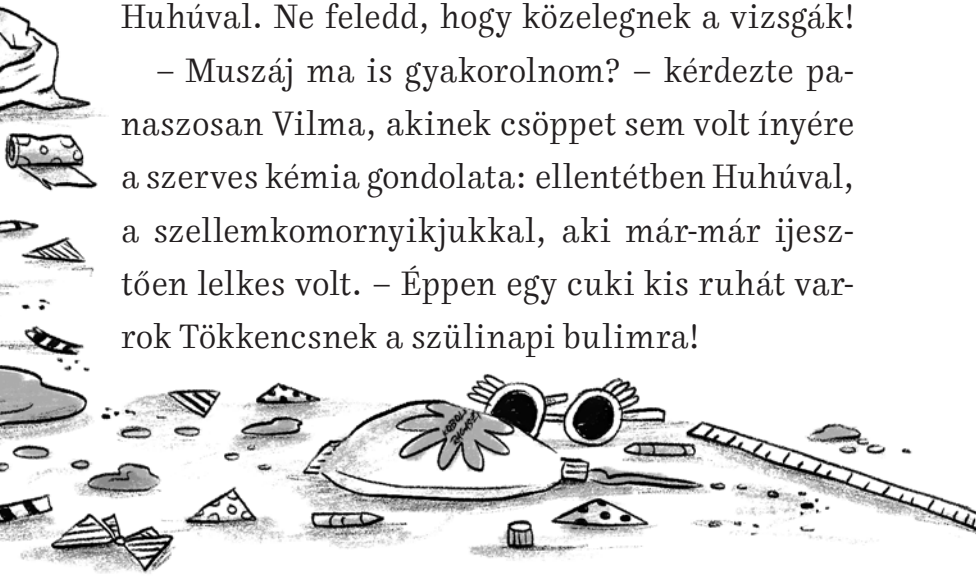
I. FEJEZET

KOBOLDKÖPET- SZUPERRAGASZTÓ

Egy ködös szerda estén, iskola után a fiatal vámpirlány, Vámpyr Vilma a szobájában üldögélt házitökje, Tökkencs társaságában, körülötte pedig teljes és tökéletes káosz uralkodott.

– Sötétségem! – csendült föl az édesanyja, Frivola grófnő hangja a lépcső aljáról. – Ideje, hogy nekiláss a napi szerves kémia házi feladatodnak Huhúval. Ne feledd, hogy közelegnek a vizsgák!

– Muszáj ma is gyakorolnom? – kérdezte panaszosan Vilma, akinek csöppet sem volt ínyére a szerves kémia gondolata: ellentétben Huhúval, a szellemkomornyikjukkal, aki már-már ijeszítően lelkes volt. – Éppen egy cuki kis ruhát varrok Tökkencsnek a születésnap bulimra!

Tökkencs válaszul nyikkant egyet, és lelkesen pattogni kezdett a helyén.

– Hát nem izgalmas, Tökkencs? Nemsokára tizenegy holdéves leszek! – örvendezett Vilma, miközben a *Dögös Tök* magazint lapozgatta. – És stilszerűen Tököstelken fogunk ünnepelni! Ó, viharos vámpír, úgy imádok minden tököt! – Vilma mindennél jobban vágyott arra, hogy felnőttként tökológus váljék belőle; boldogan álmodta volna az életét a Tökkencshez hasonló házitökök tanulmányozására és gondozására.

Ugyanakkor nagyon szeretett kézműveskedni is, különösen Tökkencs részére. Ezért a szobája padlója ezen az estén is tele volt narancssárga és fekete anyagdarabokkal, koboldköpet-ragasztóval és pókhálócérnával.

Am ekkor a szoba ajtaja recsegve-ropogva feltárult, és felbukkant Frivola grófnő méhkas-kontya, majd a grófnő maga is. Amikor észrevette a szobában uralkodó rendetlenséget, bosszúsan felsikkantott.

– Vilma, borzasztó kis bütyökszipeszem, hiszen alig látni a szoba padlóját!

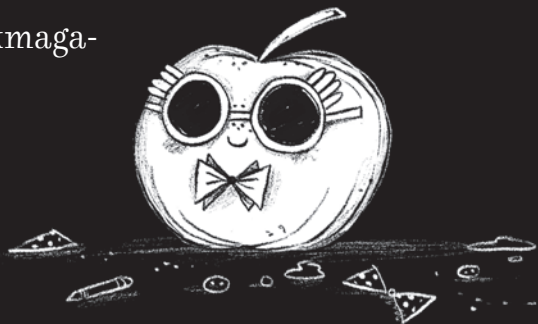
– Ez kreatív káosz! – vigyorgott Vilma. – Nézd, csináltam Tökkencsnek napszemüveget és egy apró csokornyakkendőt!

– Vámpyr Vilma! – csattant fel a grófnő éles hangon. – Mintha csak egy koboldüregben laknál! Huhú már vár rád a szervszobában, úgyhogy gyorsan rakj rendet, és sipirc gyakorolni! Egy-kettő, komorságom!

Vilma dühében elvörösödött.

– Mama, de hát mindjárt itt a szülinapi bulim, és olyan sok mindent el kell még készítenem a *Dögös Tök* magazinból! Nem hagyhatnám ki a gyakorlást most az egyszer?

– Természetesen nem, sötétségem, hiszen már a múlt héten is kihagytad, mert töktapaszt keresgélteél a boltban. A szerves kémia fontos, a tökmagazinok viszont nem.

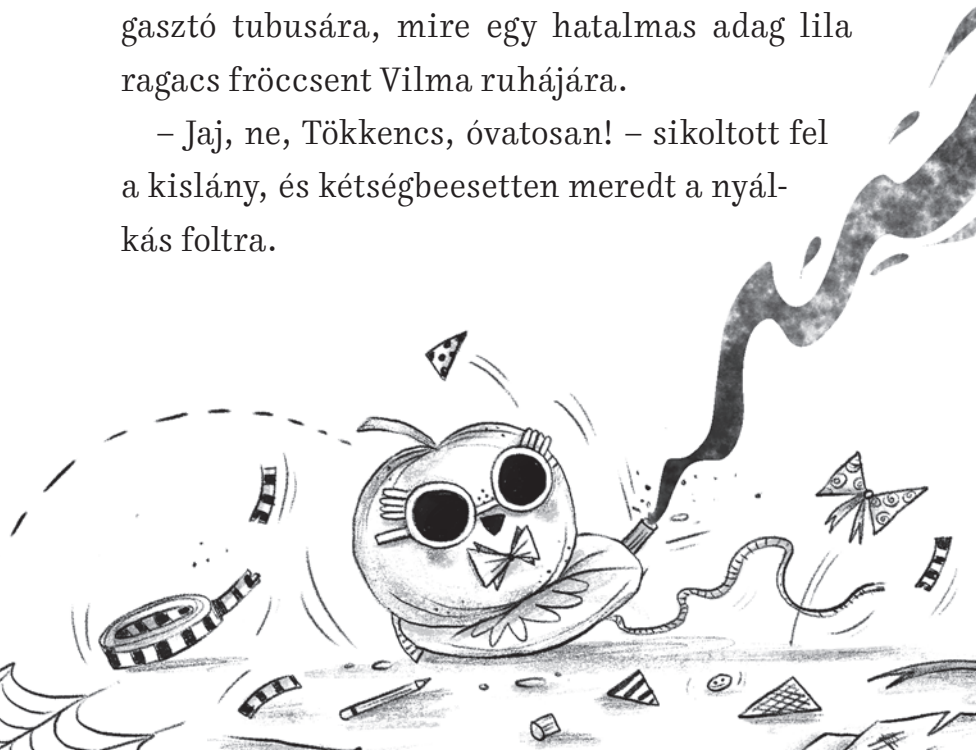

– Oké, mama, egy percen belül odalent leszek!
– sóhajtott fel Vilma, az édesanyja pedig elégedetten elhagyta a szobát. A kislánynak néha az volt az érzése, hogy a mamája egyszerűen nem érti meg.

– Ne aggódj, Tökkencs, időben kész lesz a ruhád, még ha egész nap fent is kell maradnom, hogy befejezzem!

Tökkencs megint **pattogni** kezdett izgalomban, ám véletlenül ráugrott a koboldköpet-ragasztó tubusára, mire egy hatalmas adag lila ragacs fröccsent Vilma ruhájára.

– Jaj, ne, Tökkencs, óvatosan! – sikoltott fel a kislány, és kétségbeesetten meredt a nyálkás foltra.

A kis tök viszont csak pattogott tovább, végül pedig Vilma ölében landolt. De ott sem bírta abahagyni az ugrándoazást, amivel jól belekente gazdája ruhájába a ragacsot.

– Huh, ó! – sikította Vilma. – Pont a ragasztóba ültél!

Ezt hallva Tökkencs riadtan próbált le-
bukdácsolni

az öléből, de végzetesen beleragadt a koboldköpetbe.

Vilma körülnézett a szobában, hátha talál egy kis csillámot – az egyetlen dolog, amivel fel lehet oldani a koboldköpet-ragasztót –, de hiába.

– Sietnünk kell, Tökkencs! – sürgette kis barátját Vilma. – Huhú vár rám, te pedig az ölemben ragadtál, és... grrr!

Minden erejével igyekezett leráncigálni magáról a ruhát, ám ez sajnos elég bonyolultnak bizonyult, tekintve, hogy egy tök ragadt az elejére. Addig erőlködött, míg kétrét görnyedve bele nem szorult a ruhába, mire Tökkencs pánikba esett. Vissítva vergődött ide-oda, hogy kiszabadítsa magát.

– Aú, Tökkencs, mit művelsz? – nyöszörgött Vilma, miközben tovább küzdött a ruhával, amibe már teljesen belegabalyodott. – Hagyd abba, különben elesünk!

Ám a kis tök úgy szeretett volna kiszabadulni, hogy továbbra is vadul izgett-mozgott, amitől Vil-

ma összevissza dülöngélt a szobában, mint valami őrzöngő zombi.

– ÁÚ! – kiáltott fel a lány fájdalmában, amikor rátaposott egy kis doboz gombra, és rögtön el is veszítette az egyensúlyát.

BUMM!

Vilma és Tökkencs egyenesen a töktémájú holmik közé zuhant, mire azok szanaszét repültek a szobában. Pár pillanat múlva Vilma édesanyja viharzott be az ajtón.

– Mi a sírkövet műveltek? – tudakolta dühösen, miközben felmérte a kárt.

– Ööö... meg tudom magyarázni... – hebegte Vilma bátortalanul.

– És a ruháddal mi történt? – meredt rá a mamája szigorúan.

Vilma a ruhára pillantott. Ott, ahol Tökkencs végigcsúszott az anyagon, hatalmas szakadás éktelenkedett.

– Baleset volt, anya, tényleg! – magyarázkodott a kislány, és talpra kecmert. – Már éppen indultam, de a ragasztó kifröccsent, Tökkencs meg rám ragadt, és...

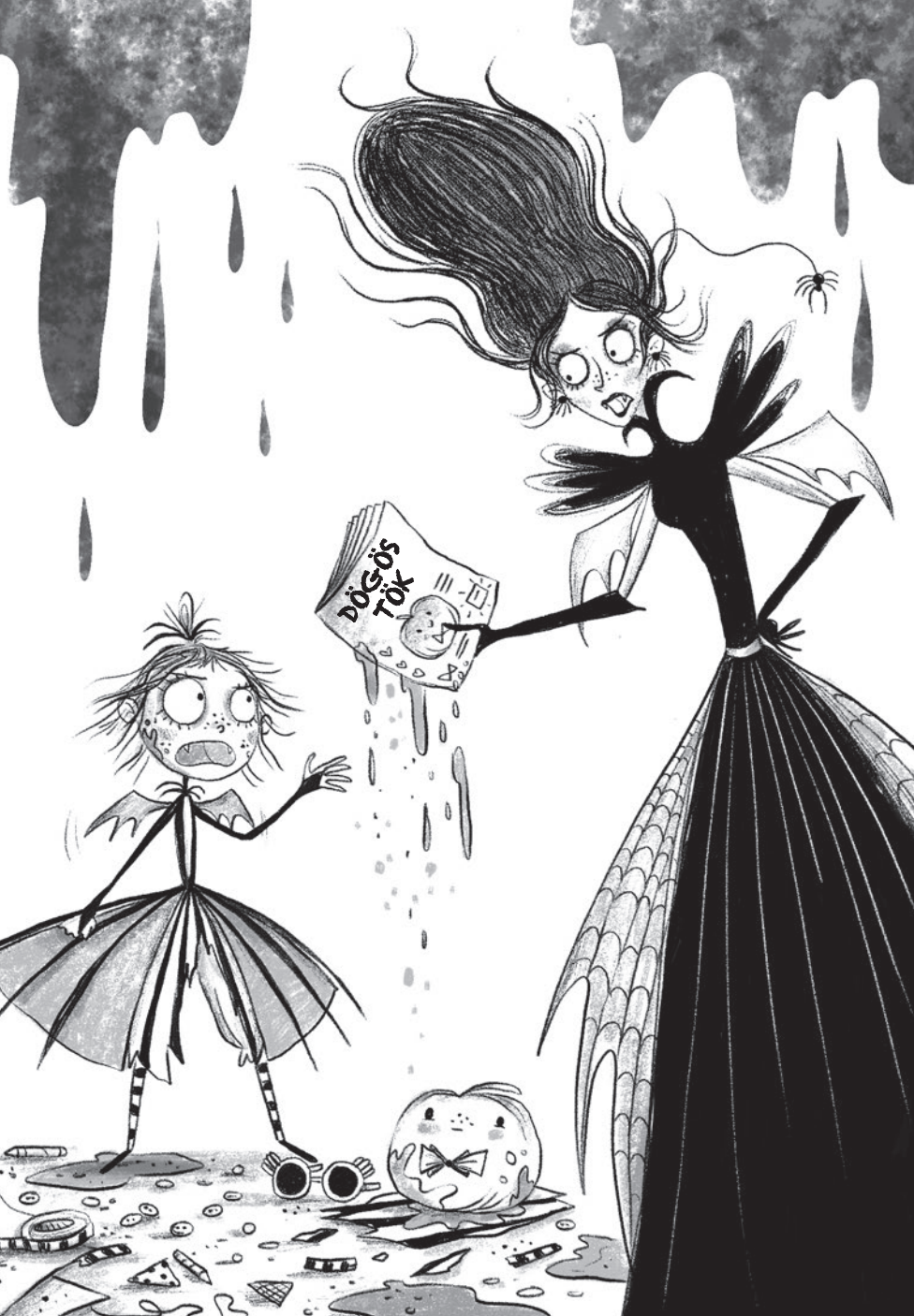
– Most már elég volt, Vilma! – szakította félbe a grófnő felemelt kézzel, majd undorodva az ujjai közé csippentette az egyik *Dögös Tök* magazint. – Folyton csak ezeket a buta újságokat bújod! Már egy ideje teljesen elhanyagolod a vámpírlányok számára kötelező etikettóráidat és a szerves kémiát.

– Ez nem csak egy buta újság! – kiáltotta Vilma, és villámgyorsan kikapta a papírt az édesanyja kezéből.

– MEG NE HALLJAM még egyszer ezt a hangot! – felelte a grófnő. – Még egy ilyen kitörés, és lemondom a *Dögös Tök*-előfizetésedet!

– De anya, ez nem igazság! Tényleg baleset volt, és tudod, milyen fontosak nekem a tökök,

különösen Tökkencs! – tiltakozott Vilma. Láta, hogy az édesanyja bal szeme nyugtalanul rángatózni kezd.

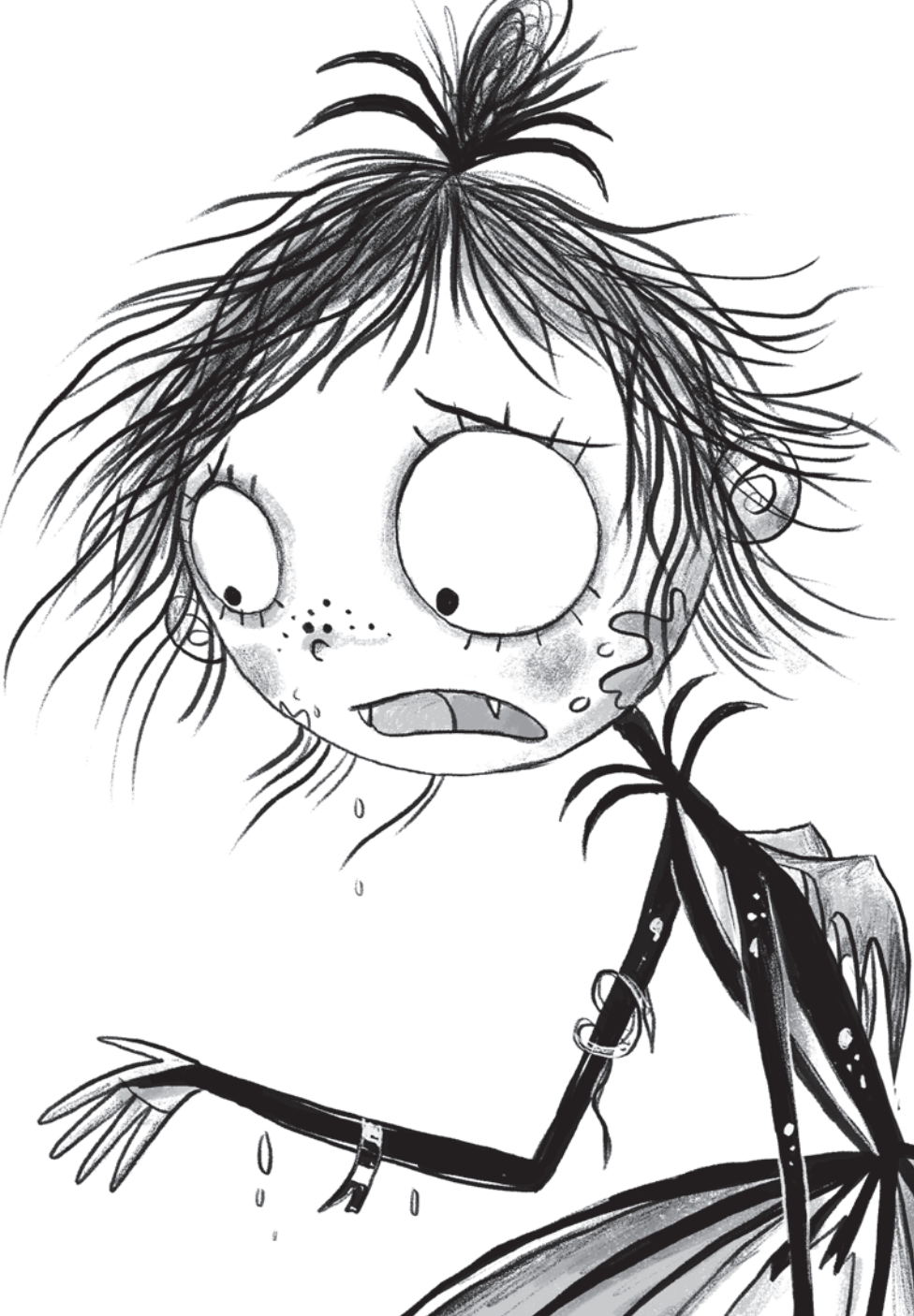
Ám végül összeszedte magát a grófnő.

– Huhú vár rád – mondta, és hegyes fogai minden egyes szónál bosszankodva megcsikordultak. – Öltözz át, és ha kedves az életed, két perc múlva légy odalent! – Ezzel megfordult, és elsiegett.

Vilma mély sóhajjal a padlóra roskadt.

– Jaj, Tökkencs! – jegyezte meg szomorúan. – Szerintem anyának fogalma sincs, ki vagyok valójában.

2. FEJEZET

ÉLETEM... EGY DALBAN

– Na, izgulsz már a szülinapi bulid miatt, Vilma? – érdeklődött Kaszás Rémeó Halál következő éjjel tanítás előtt. – Hallottam, hogy a szüleid egész éjszakára lefoglalták a Tököstelket!

Ám Vilma csak némán ült, és Tökkenes hasát vakargatta.

– Asszem – felelte közömbösen.

Ő és a legjobb barátai, Rémeó, Molyhos Mona és I. Mandaré herceg az Egyszarvúforma Megkövültfa alatt üldögéltek. Mona hatalmas, szőrös jeti volt, emellett pedig elképesztően hűséges barát és remek odúásó, aki NAGYON utálta, ha szörnyetegnek titulálták. Ezzel szemben Mandaré félig vámpír, félig pedig tündér volt, és

semmit sem szeretett jobban, mint jó alaposan megmosni az arcát.

– Egy szülinapi buli a Tököstelken, ez aztán szuper lesz! – rikkantotta. – Tudom, hogy Tökély imádni fogja!

Tökély, Mandaré genetikailag módosított házitökje megpróbált közelebb gurulni, de sajnos félúton elnyomta az álom.

– Rájöttem, hogy Tökély krónikus darkolep-sziában szenved – folytatta, majd finoman meglökte az óriási tököt, mire az rögtön felriadt. Összehúzta magát, majd **HOPP**, egy hatalmas, megfeszített ugrással a gazdája karjában

termett. Mandaré menten hanyatt esett a súlyától.

– LE-SÉG! – ordította Mona, miközben Mandaré nyögve feltápászkodott.

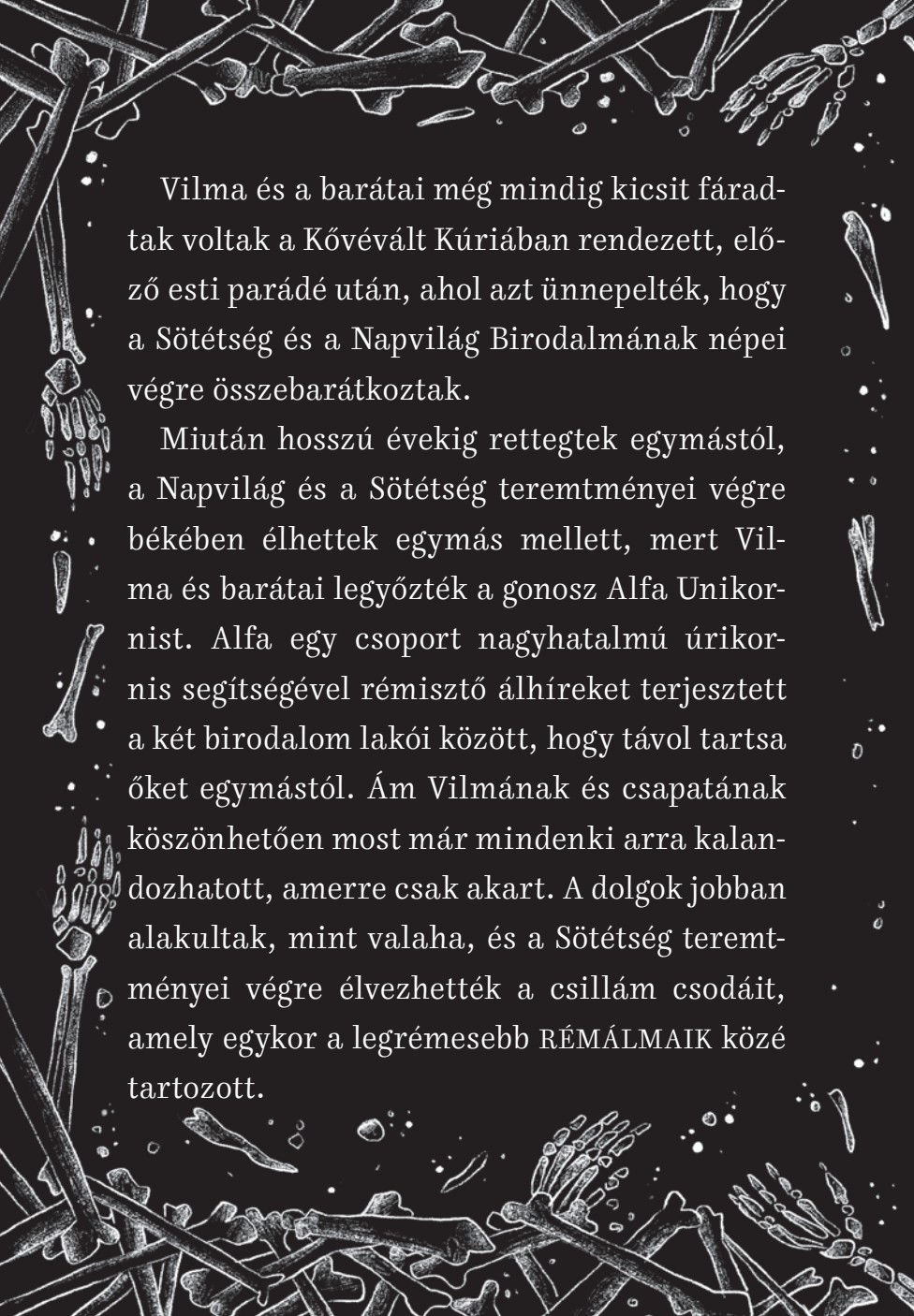
Vilma megpróbált összehozni egy mosolyt, de nem igazán sikerült neki.

– Szomorúnak tűnsz, Vilma – jegyezte meg Rémeó. – Mi a baj?

– Anya meg én egy kicsit összekaptunk – sóhajtott fel a kislány. – Azt mondtam, hogy nem akarok szerves kémiát gyakorolni ezen a héten, mert be kell fejeznem Tökkencs ruháját, ahhoz pedig muszáj még több *Dögös Tök* magazint olvasnom. Ettől rögtön vérben forgott a szeme... Azt hiszem, nem vagyok az a tökéletes vámpírlány, akire vágyik.

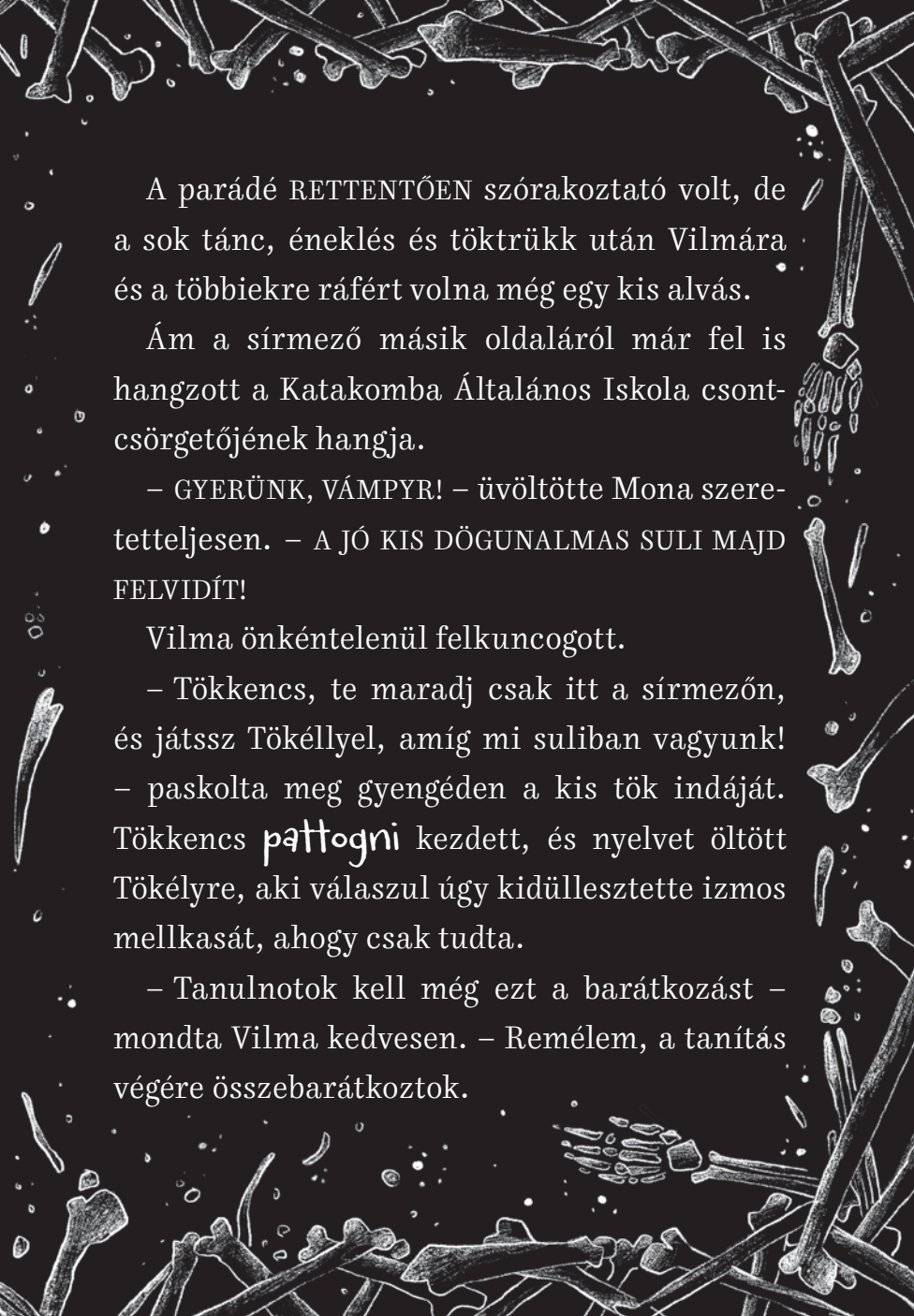
– KÁR – bömbölte Mona, és nagy, szőrös kezét Vilma vállára tette. – ÖRÜLNÖD KÉNE, HOGY SZERVES KÉMIÁT TANULHATSZ. BÁR ÉN JÁTSZHATNÉK A SZERVEKKEL! – folytatta, és nagyot ásított.

Vilma és a barátai még mindig kicsit fáradtak voltak a Kővévált Kúriában rendezett, előző esti parádé után, ahol azt ünnepelték, hogy a Sötétség és a Napvilág Birodalmának népei végre összebarátkoztak.

Miután hosszú évekig rettegtek egymástól, a Napvilág és a Sötétség teremtményei végre békében élhettek egymás mellett, mert Vilma és barátai legyőzték a gonosz Alfa Unikornist. Alfa egy csoport nagyhatalmú úrikornis segítségével rémisztő álhíreket terjesztett a két birodalom lakói között, hogy távol tartsa őket egymástól. Ám Vilmának és csapatának köszönhetően most már mindenki arra kalandozhatott, amerre csak akart. A dolgok jobban alakultak, mint valaha, és a Sötétség teremtményei végre élvezhették a csillám csodáit, amely egykor a legrémesebb RÉMÁLMAIK közé tartozott.

A parádé RETTENTŐEN szórakoztató volt, de a sok tánc, éneklés és töktrükk után Vilmára és a többiekre ráfért volna még egy kis alvás.

Ám a sírmező másik oldaláról már fel is hangzott a Katakomba Általános Iskola csontcsörgetőjének hangja.

– GYERÜNK, VÁMPYR! – üvöltötte Mona szeretetteljesen. – A JÓ KIS DÖGUNALMAS SULI MAJD FELVIDÍT!

Vilma önkéntelenül felkuncogott.

– Tökkencs, te maradj csak itt a sírmezőn, és játssz Tökélyel, amíg mi suliban vagyunk! – paskolta meg gyengéden a kis tök indáját. Tökkencs **pattogni** kezdett, és nyelvet öltött Tökélyre, aki válaszul úgy kidüllesztette izmos mellkasát, ahogy csak tudta.

– Tanulnotok kell még ezt a barátkozást – mondta Vilma kedvesen. – Remélem, a tanítás végére összebarátkoztok.

Máskor becsempészte Tökkencset az órákra, de érezte, hogy a kis tök jobban jár, ha lesz egy hasonszőrű barátja is. Ettől még persze a nap minden egyes percében hiányzott neki, de szerencsére egy csomó új tantárgyuk volt idén, és ez lekötötte a figyelmét.

Amióta a Sötétség és a Napvilág Birodalmának lakói összebarátkoztak, a Katakomba Általános Iskola több, a Napvilág Birodalmához kapcsolódó tantárgyat vett fel a tanrendjébe, hogy a Sötétség teremtményei jobban megismerhessék új barátaikat. Így hát a tökológia és a nyálkanyelvtan mellett Vilma és a többiek

most már angyalcicó-éneklést, felhőfürkészt, csillámológiát és bogárvirág-történelmet is tanultak.

– Jó estét, gyerekek! – köszöntötte őket Kopolyássy igazgató, miután a diákok leültek a sírhelyeikre. – Először is szeretném köszöntenéni a Napvilág Birodalmából idelátogató tündércserediákjainkat. Megértem, ha az időeltolódás miatt talán kicsit fáradtak vagytok – fűzte hozzá a tündérek felé fordulva.

A terem hátsó részében öt, különböző méretű tündér pislogott félénken – láthatóan senki sem szólt nekik előre arról, hogy az igazgató egy

csontváz. Egy icipici, dunyhaszerű ruhát viselő tündér pedig már álomba is zuhant egy kémcsőben, és hangosan horkolt.

– Nos, gyerekek, emlékeztek, hogy azt kértem tőletek, állítsatok össze egy tetszőleges prezentációt, amelyben bemutatjátok a vendégeinknek Noktűrniát? – folytatta az igazgatónő. – Mandaré, azt hiszem, te vagy az első... mi a prezentációd címe?

Mandaré felállt, kihúzta magát, és peckesen a terem elejébe vonult.

– Hadd tárjam elétek az ÉLETEM... EGY DALBAN! – jelentette ki, majd megigazította a csokornyakkendőjét.

Vilma, Mona és Rémeó tágra nyílt szemmel egy-

másra pillantott, és megpróbálták visszafojtani a nevetést.

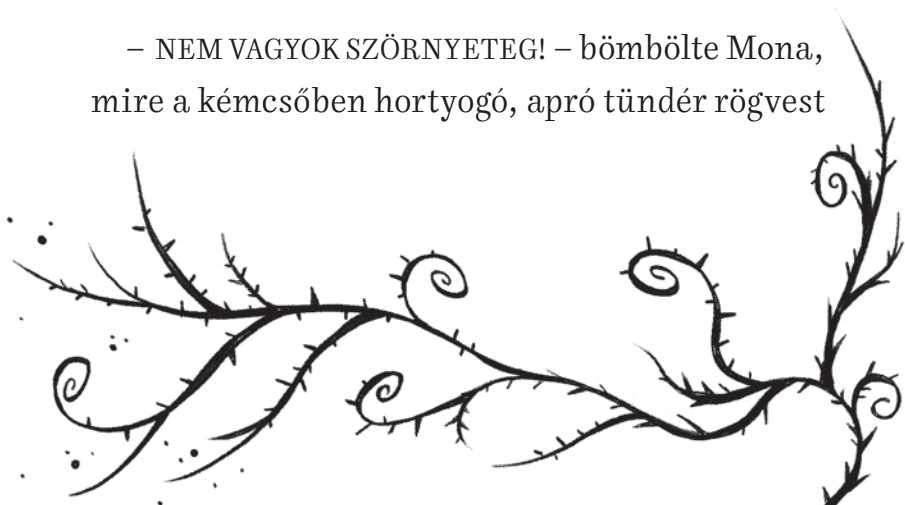
– Ööö... – kezdte Koponyássy igazgatónő, de Mandaré ordítása beléfojtotta a szót:

– DRÁGA OSZTÁLYTÁRSAIM ÉS MESSZIRŐL JÖTT BARÁTAINK! HALLGASSÁTOK MEG...

– És tényleg megcsinálja... – jegyezte meg Vilma kissé meglepetten. Sosem hallotta, hogy Mandaré valaha is énekléssel kísérletezett volna.

Eeeeezt a szomorú sztorit, e vidám mesét,
hogy miként harcolt Napvilág és Sötét,
mint rettegtek át mind hosszú éveket,
és elhitték, hogy a másik szörnyeteg...

– NEM VAGYOK SZÖRNYETEG! – bömbölte Mona,
mire a kémcsőben hortyogó, apró tündér rögvest

felriadt, Mandaré pedig dühösen meredt a barátjára.

– ÖÖÖ... BOCS, NE IS TÖRÖDJ VELE! – ordította Mona félénken. A herceg megköszöri a torkát, és folytatta:

... elhitték, hogy a másik szörnyeteg.
Két királyságban dúlt szörnyű rettegés,
míg egyszer csak – mily csodás meglepetééééés –,
egy csodás alkonyon Noktürnia királya
rátalált egy gyönyörű szép tündérlányra,
akiről azt hitte, hogy az ellensége,
az lett a szerelme és a feleséééééééé!

– Hú! – súgta oda Vilma a barátainak. – Igazából egész jó!

Majd megszületett Mandaré, vagyis ÉÉÉÉN,
nem volt szebb kisbaba a föld kerekén:

tündérszárny, vámpírfog – ahogy az dukál.
Na de mihez kezdjen most a királyi pár?

Egy alkonyon anyám elrepült. Elhagyott?
Apám bánatában majd' megtébolyodott,
csak kereste, míg éjre jött éj, és napra nap,
és ezért került tőlem egyre távolabb...

Ezen a ponton Mandaré térdre ereszkedett,
és színpadiasan a homlokára tapasztotta a te-
nyerét.

Magányos voltam és elkényeztetett, bizony,
itt az iskolában is egy tömény iszony!
Elloptam egy tököt, elfoglaltam más helyét,
de szólt egy jó barát, hogy ez nem valami szép...

Mandaré itt Vilmára pillantott, és fülig vörö-
södött.

Vilma ragyogó arccal nézett rá, mert borzasztóan örült, hogy Mandaré és ő ilyen csodás barátokká váltak.

A titkomra is rájött, és mégsem rettent meg,
amiből rögtön tudtam, hogy igazán szeret.
Útnak eredtünk, hogy anyámat megkeressük
a Napvilág Földjén, hol a nap égetően süt!

Fogalmunk se volt róla, hogy az úrikornisok,
kik magukhoz ragadtak minden hatalmat ott,
elrabolták anyámat! Igen, jól halljátok ezt a dalt!
Ám mi kiflit ragadtunk: rajta, kard ki kard!

– HAHA! – kacagott Mona harsányan, ahogy
eszébe jutott, hogyan vívtak bagettekkel és egyéb
péksüteményekkel felfegyverkezve Alfa és a többi
úrikornis ellen.

Győzött az igazság, és anyám szabad leeeeeeeeeett,
a két birodalom is végre békére lett,
Ha egymásra nézünk, már nem iszonyodunk,
mert rájöttünk, hogy együtt boldogabbak vagyunk!
Noktürnia királya is megnyugodhatott.
(Bár közben egy időre dongóvá változott.

Tényleg.)

Így aztán összebékült Napvilág és Sötétség,
és mostantól barátok leszünk örökre végkééééépp!

Az utolsó hangok alatt Mandaré kitárta a karját, és ragyogó csillámport hintett szét a teremben. Volt idő, amikor a Sötétség Birodalmából származó osztálytársak halálra rémültek volna ettől, ám most mind ujjongani, tapsolni és táncolni kezdtek a csillogó zuhatagban.

Vilma felpattant, és Mandaré nevét kántálta, majd egy pillanattal később Mona és Rémeó is

csatlakozott hozzá. A vendég tündérek szemében az öröm szikrázó könnycseppjei csillantak meg.

– I. Mandaré – szólalt meg Koponyássy igazgatónő, akinek talán még a szeme is elkerekedett volna, ha nem csupán lyuk tátong a helyén. – Azt hiszem, ez volt a legjobb prezentáció, amit valaha hallottam az osztályomban. CSILLAGOS

ÖTÖS!

